

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze, jako soud pro mládež, rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Kadlece a přísedících Bc. Z. Šolcové a Dr. Ing. Luboše Sychry v hlavním líčení konaném dne 5. listopadu 2019 v Praze, **t a k t o :**

Obžalovaný

m l a d i s t v ý M . K .

nar. xxx v Praze, trvale bytem xxx, fakticky bytem xxx,

s e z p r o š ť u j e

podle § 226 písm. a) tr. řádu obžaloby Městského státního zastupitelství v Praze ze 17. září 2019, sp.zn. 1 KZV 228/2018, pro skutek, které s měl dopustit tím, že v přesně nezjištěné dny v období nejméně od ledna 2018 do 29. listopadu 2018, na adrese xxx, v bytě své matky Jany S., dříve N., nar. xxx, opakovaně využil situace, kdy hlídal a byl o samotě s poškozenou H. D., nar. xxx, kterou měla jeho matka soudem svěřenu do péče, a v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení ji opakovaně osahával rukou na přirození, kdy jí rukou na přirození tlačil, nejméně v jednom případě ji zavolal k sobě do pokoje, řekl jí, aby si svlékla kalhoty a kalhotky a lehla si na záda, on si svlékl kalhoty, klekl si nad ní na všechny čtyři a svůj pohlavní úd jí tlačil do oblasti

jejího přirození, kdy nezletilou poškozenou to bolelo, říkala mu to, a proto s tím jednáním po chvíli přestal, a při tomto svém úmyslném jednání si byl vědom nízkého věku poškozené, využil její psychické i fyzické bezbrannosti, kdy nezletilá byla z hlediska své psychiky a věku osobou dostatečně vyspělou tak, aby rozpoznala nevhodnost takového jednání, nebyla však schopna tomuto jednání dostatečně rozumět, pochopit a posoudit je, byla schopna projevit svou vůli pouze v omezené míře a nebyla schopna dostatečného odporu a účinné obrany, přičemž znal věk nezletilé a věděl, že jí ještě nebylo patnáct let, obžalobou kvalifikovaný jako provinění znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm.a) tr. zákoníku, **nebot' nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.**

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená H. D., nar. xxx, odkazuje s celým svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

1. Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový děj: Obžalovaný M.K. žil v předmětném bytě se svojí matkou Janou S., která měla od léta roku 2017 svěřeny do péče poškozenou H. D. a její sestru Z. D., které s nimi v bytě rovněž žily. Péči o sestry vykonávala především matka mladistvého, když neměla čas, děvčata pohlídal právě mladistvý, popřípadě partner svědkyně S., který byt rovněž obýval. Nešlo o nijak časté situace. Pravidla pokud jde o hygienu a jiné situace, kdy by za matku v péči „zaskakující“ muži mohli přijít do kontaktu s nahými dívkami, byly jasně nastaveny tak, že muži na dívky nesahaly, tyto byly již dost velké, aby se umyly samy. Dívky si na život u paní S. své matce svědkyni Saře D., ani prarodičům či jiným osobám nikdy nestěžovaly. V létě roku 2018 byla z dlouhodobé psychiatrické hospitalizace, která byla důvodem svěřením dcer do péče svědkyně S., propuštěna matka dívek svědkyně Sara D., začala si dcery více brát, zejména na víkendy, měla tendenci intervaly prodlužovat, jasně projevovala vůli, převzít dcery do faktické péče a svědkyni S. už je nevydat. S okamžitým navrácením dcer do péče matky nesouhlasil OSPOD, pro nevyhovující zázemí u matky, ani svědkyně S., která se snažila nastavit pravidla pro střídání pobytu dívek, které měla stále na základě soudního rozhodnutí v péči a za jejichž výchovu měla jen ona sama plnou zodpovědnost. Původně výborné vztahy mezi svědkyněmi S. a D. se začaly rapidně zhoršovat, svědkyně Sara D. na internetovém fóru ventilovala plán, že až děti získá, tak je S. v životě neuvidí. Poslední víkend v listopadu 2018 pustila svědkyně S. obě dívky k prarodičům D., kam je vezla právě Sara D.. V noci nemohla poškozená H. D. usnout a svěřila se babičce svědkyni Miluši D., že jí mladistvý M.K. měl dávat „pindíka na pipinku“. Svědkyně Miluše D. ráno sdělila tuto informaci matce poškozené Saře D., která věc oznámila policii, která věc započala šetřit. OSPOD nedoporučil za dané situace návrat dívek k svědkyni S., tyto zůstaly u prarodičů a následně byly svěřeny zpět do péče matky Saře D..

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová

2. Soud v průběhu hlavního líčení provedl všechny dostupné a relevantní důkazy podstatné pro rozhodnutí ve věci, zejména výslech mladistvého, svědků informovaných o věci a poměrech v rodinách, znalců a předestření listinných důkazů, zejména zpráv o poměrech jak poškozené, tak mladistvého a vytištěnou komunikaci z internetové skupiny.

3. Obžalovaný **M.K.** popsal svoji okrajovou roli v péči o sestru D., kategoricky popřel, že by se obžalobou popsaného jednání kdy dopustil. Obvinění považuje za nástroj v boji Sary D. k opětovnému získání dcer.

4. Poškozená svědkyně nezletilá **H. D.** spontánně a na otevřené otázky k věci nevyprávěla vůbec nic. Po cíleném dotazu co svěřila babičce o obtěžování M.em (K.) odpověděla, že jí dával piňďu na pipinu, během hry na schovávanou, když se sestra Z. šla schovat. Pak na doplňující dotazy popisuje proces svléknutí a nalehnutí mladistvého nad ní a tlak na přirození, penetraci vyloučila. Dále uvedla, že „pak koukali na tu hru“ a potom to M. dělal znovu. Kde byla po celou dobu sestra Z., již nezmínila, k dotazu uvedla, že se někam schovala, ale že už se nepamatuje. Kromě babičky Milušky o věci nikdy nikomu neřekla. Poškozená by nejraději bydlela u maminky, ale i u svědkyně S. a babičky Milušky.

5. Z výpovědi **znalců MUDr. Koutka a PhDr. Kocourkové** soud zjistil, že poškozená H. D. netrpí duševní poruchou ve smyslu psychózy, ale je u ní diagnostikován hraniční dětský autismus, autoagresivní chování a sociálně komunikační porucha. Osobnost se vyvíjí nerovnoměrně a silně nevyváženě. Celkově působí jako ve vývoji značně opožděná, byť má průměrný intelekt. Schopnost hodnotit a reprodukovat prožité je, díky osobnosti, výrazně snižena. Znalci výslovně upozornili, že nejenže se o prožitku s M.em H. spontánně nezmínila, ale přestože se vyšetřované poškozené přímo na událost, která je předmětem tohoto řízení, ptali, tato výslovně popřela, že by se uvedeného jednání mladistvý dopustil. Nelze vyloučit, že svědkyně událost prožila, nelze vyloučit, že jde o fabulaci založenou na návodu jiné osoby, nelze vyloučit, že svědkyně lící, co viděla např. na videu v počítači a ve skutečnosti neprožila.

6. Svědkyně **Miluše D.**, babička poškozené, popsal rodinné poměry a vztahy. K věci uvedla, že předmětný večer si její snacha Sara D. vzala prášky na spaní, vnučky proto šly spát se svědkyní. Z. usnula bez problémů, H. byla nesoustředěná, nemohla usnout, mluvila o černém srdíčku. Před půlnocí poškozené řekla svědkyni, že jí „M. (mladistvý K.) dával pindíka na pipinku“. Nijak blíže věc nerozvedla, svědkyně se jako laik bála s dítětem o věci mluvit, tak se neptala. Svědkyně šla věc říci manželovi Karlovi D.. H.a se začala mezitím chvět, mělce dýchala, nebyla schopna pohnout končetinami. Svědkyně chtěla volat lékaře, ale stav vnučky se postupně zlepšil a nakonec usnula. Ráno se H. chovala normálně, o věci již nikdy nemluvila. Až kolem poledne se probudila matka H. Sara D. a když se jí s nočním zážitkem svědkyně svěřila, jela tato věc ihned oznámit. Děti pak měli už D. u sebe.

7. Svědek **Karel D.**, dědeček poškozené uvedl, že manželka mu v noci oznámila, že M.K. měl H. sexuálně obtěžovat. Byť oznámení vnučky nechce bagatelizovat, má zato, že s ohledem na to jaká je, může klidně lícit něco, co jen viděla atp. Oznámení nepřikládal takovou závažnost, zásadní mu přišlo, že vnučka špatně dýchá, ale chtěl s voláním lékaře vyčkat a když se stav H. zlepšil, šel spát.

8. Svědkyně **Sara D.**, matka poškozené, pospala podrobně vývoj vztahu se svědkyní S. a to včetně zhoršení vztahů na podzim 2018. Připustila, že psala na internetové skupině, že děti S. nevrátí, nicméně to vysvětlila momentálním afektem. Jí osobně se H. s prožitkem s M. nikdy nesvěřila, pokud ví, nesvěřila se ani sestře Z. či jiné osobě z okolí. Dceři věří.

9. Z vytištěné komunikace na internetovém fóru soud zjistil, obsah komunikace svědkyně Sary D..

10. Z výpovědí svědků **H. P.**, bývalé přítelkyně mladistvého a současné kamarádky svědkyně Sary D., **Zdenka V.**, přechodné známosti svědkyně Sary D., a **Ivy Ch. R.**, známé svědkyně Sary D., která zná z internetové skupiny i svědkyni Janu S., soud zjistil okolnosti ohledně vztahů mezi mladistvým a svědkyněmi D. a S. navzájem a částečně i okolnosti jejich tehdejšího vztahu a celkově životní situace.

11. Z výpovědi znalců **MUDr. Rabocha, MUDr. Koutka a PhDr. Kocourkové** soud zjistil, že mladistvý netrpí sexuální deviací ani psychikou chorobou. Jeho osobnost se vyvíjí dlouhodobě nevyváženě, má adaptační potíže. Mladistvý má průměrný intelekt, osobnost je nestabilní, vztahy vývojově deficitní, primárně agresivní není. Sexualita mladistvého je celkově ještě neusazena, ve vývoji, nicméně bez patologie.

12. Z opatrovnických rozsudků Obvodního soudu pro Prahu 8 a Obvodního soudu pro Prahu 3 soud zjistil, že poškozená H. a její sestra Z. byly v roce 2017 svěřeny do péče svědkyně S. a na podzim roku 2019 svěřeny zpět do péče matky Sary D. a otce Tomáše D.. Ze správ OSPOD soud zjistil k mladistvému, že v kontaktu s tímto orgánem je jen díky souzené věci. Ze správ OSPOD na poškozenou H. D. soud zjistil velmi složitou rodinou situaci u poškozené, kdy matka pro psychické obtíže nebyla objektivně opakovaně schopna péče o dcery, tuto nebyl schopen převzít ani otec dcer, což vyústilo právě do svěřením sester do péče svědkyně S..

13. Z opisů z evidence přestupků a rejstříku trestů soud zjistil, že mladistvý nemá žádný závadový záznam.

14. Po takto provedeném dokazování soud konstatoval, že v daném případě jsou přítomny důvodné pochybnosti o vině mladistvého a při respektování zásady *in dubio pro reo* rozhodl o zproštění obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu, neboť má zato, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán. Jde o typický případ známé zásady, a sice že neprokázaná vina má stejný důsledek jako prokázaná nevina.

15. Soud si je vědom toho, že není příliš pravděpodobné, že by si poškozená celou věc sama vymyslela. Ostatně nemá k tomu žádný zřejmý a logicky pochopitelný důvod, znalcům dokonce uvedla, že by se s „babičkou“ S. a její rodinou včetně M. ráda vídala. Nicméně nelze přehlédnout, že výpověď poškozené stojí jako důkaz naprosto osamoceně a nadto nemá v žádném případě parametry skutečně věrohodné a nezpochybnitelné výpovědi. Proto v dané věci nelze uzavřít, jak se věci sebehly, k čemu skutečně došlo a k čemu nikoliv.

16. Věrohodnost výpovědi poškozené snižuje hned celá řada faktorů:

- Jednak není příliš typické, že se poškozená svěřila pouze a jen babičce a to jen velmi kusým popisem. K události se dívka nikdy nevrátila, nikdy si na poškozeného nestěžovala, nesvěřila se ani sestře, ani matce, ani např. ve školce.
- Ihned druhý den ráno fungovala zcela běžně, přestože v noci po svěřením měl nastat takřka kolapsový stav.
- Policii se pak dívka přes značnou snahu vyslyšající po položení vícero otevřených otázek vůbec nesvěřila. Událost popsala až na po položení návodné otázky a to opět velmi kuse, cca čtyřmi slovy. Následně pak na doplňující otázky pospala i proces vysvlékání a způsob v jaké pozici těl došlo ke kontaktu. Tento detail sice realističnost a věrohodnost zvyšuje, na druhou stranu tuto polohu či děj mohla poškozená vidět a tedy může popisovat viděné, nikoliv prožité.

- O prožitku s mladistvým se dívka nesevěřila znalcům, naopak, na přímou otázku takovou možnost popřela.
- Nevěrohodnost výpovědi pak podporuje vysoká nepravděpodobnost líčeného děje v tom směru, že k události mělo dojít během hry na schovávanou, když byla sestra Z. schovaná. Při hře na schovávanou těžko vznikl dostatečný časový prostor, aby průměrně inteligentní mladistvý dokázal přesvědčit poškozenou, aby v podstatě zanechala hry a začala se svlékat, sám se svléknul, nalehl na poškozenou a přikládal jí penis k přirození a riskoval, že kdykoliv přijde sestra Z.. Mladší sestru by tento výjev jistě zaujal a patrně by se se zážitkem svěřila okolí, což by mladistvý musel nutně předpokládat. Nadto poškozená současně vypověděla, že poté co M. penisem tlačil na její přirození poprvé, pak „koukali na hru“ a pak to M. dělá znovu. Toto je tak časově náročný děj, že k němu za přítomnosti sestry Z., čekající v úkrytu v rámci relativně malého prostoru bytu, až jí hledající najde, jednoduše nemohlo dojít.
- Zůstává dále otázkou na jakou „hru“ se poškozená s M. koukali. Šlo o vůbec hru? S ohledem na osobnostní vývoj mladistvé a dopad do jejího vnímání a líčení mohlo jít i o explicitně zobrazený pohlavní akt.
- S ohledem na vztah Sary D. s Jany S. a vyjádření Sary D. na internetovém fóru, že přísahá, že až děti získá, tak je S. nikdy neuvidí, je dobře možné i to, že poškozená byla k oznámení babičce navedena. Soud si je vědom, že je velmi riskantní navádět tak osobnostně komplikované dítě jako je poškozená H., nicméně motiv je zde evidentně patrný a děj nelze s jistotou vyloučit a označit za nemožný.

17. Současně, jak již ostatně zmíněno, stojí výpověď poškozené naprosto osamoceně. Není verifikována vůbec ničím. Poškozená děj popsala jen jednou, nikomu se nesevěřila. Následně naopak u znalců takový prožitek popřela. Na těle a ani v psychické rovině nejsou u poškozené seznatelné stopy takového jednání.

18. Jinými slovy je celá řada reálně možných dějů a verzí příběhu, nicméně díky časovému odstupu a nemožnosti výpověď poškozené jakkoliv ověřit, či spíše zpřesnit, díky korespondenci s jakýmkoliv jiným existujícím důkazem, se bez důvodných pochybností nelze přiklonit k žádné z reálně možných verzí.

19. Soud tímto neuzavírá obecně, že výpověď poškozeného dítěte s řadou nestandardních osobnostních rysů je nevěrohodná automaticky, ale právě a jen v tomto specifickém případě, kdy výpověď je kusá, emoční doprovod a následné chování příliš neodpovídá, děj poškozená poté popírá, osobnostní nastavení umožňuje, že svědkyně líčí pouze viděné jako vlastní prožitek, matka měla relativně silný motiv k ovlivnění či navedení dcery a současně není žádný další korespondující důkaz, který by umožnil nalézt v poškozenou líčeném jasné, pevné a nutně pravdivé body anebo ji zcela vyvrátil. V dané věci stojí výpověď, nikoliv neochvějně pevná, zcela osamoceně a neexistuje a není reálně dostupný důkaz, který by značné a nutně panující pochybnosti rozptýlil. To samozřejmě neznamená, že k ději nemohlo dojít či nedošlo k jinému závadovému jednání ze strany mladistvého, např. promítání sexuálních scén poškozené, ovšem není to v žádném případě prokázáno s potřebnou mírou jistoty a stejně tak je i možné, že vůbec k žádnému závadovému jednání mladistvého nedošlo.

20. Soud za shora popsané situace, zjištěné na základě veškerých provedených a dostupných důkazů, nemůže mít bez důvodných pochybností za prokázaný obžalobou vymezený skutkový děj. Po provedeném dokazování přetrvávají značné pochybnosti, skutečný skutkový děj zůstává nejasný, jak shora podrobně vyloženo. Za popsaného skutkového stavu pak soud rozhodl v souladu s ustanovením § 226 písm. a) tr. řádu a mladistvého obžaloby zprostil, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je stíhán.

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová

21. Poškozená H. D. se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem náhradu nemajetkové újmy, která jí měla být způsobena obžalobou vymezeným jednáním. Mladistvý byl ovšem v dané věci obžaloby zproštěn, tedy nebylo vůbec prokázáno, že došlo k ději, jehož měla být újma důsledkem. Za tohoto stavu soud nemá jinou možnost, než podle § 229 odst. 3 tr. řádu odkázat poškozenou s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních, když v trestním řízení neexistuje pro rozhodnutí nutný důkazní podklad.

P o u č e n í : Proti rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení opisu jeho písemného vyhotovení, a to prostřednictvím soudu zdejšího k Vrchnímu soudu v Praze, soudu pro mládež. Z odvolání musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Obžalovaný a osoby oprávněné podat odvolání v jeho prospěch mohou odvoláním napadnout všechny výroky rozsudku. Rovněž státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl, a je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody, případně proto, že takový výrok učiněn nebyl. Zúčastněná osoba může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o zabrání věci.

Praha 5. listopadu 2019

Jan KADLEC v.r.

předseda senátu

Tento rozsudek ze dne 5.11.2019 sp. zn. 63 Tm 5/2019 nabyl právní moci dne 05.11.2019 a vykonatelnosti dne 05.11.2019. Doložku právní moci připojila dne 06.11.2019 Romana Skálová.

Shodu s prvopisem potvrzuje Romana Skálová